

πύρινα δάκρυα νύχτες δλ'ακέρεις, κουδαρασμένη πά-
νω στὸν καναπέ...

Ὅταν γυρνοῦσα κουρασμένη, σακατεμένη, φοβι-
σμένη, μήπως πήρα τὴ βρώμικια ἀρρώστια, κ'ἔδλεπα
τὴ μάννα μου νὰ μὴν ξεσηκώνεται, νὰ τῆς φαίνονται
δλα φυσικά... Ἀχ! πῶς τὴ σιχαινόμουν!

Ποῦ νὰ καταλάβω ἐγὼ τότες, πῶς τὸ σαρὰκι τῆς
ἀθλιότητος εἶχε ἀποτελειώσει πιά τὸ ἔργο τοῦ μέσα
στὴν ψυχὴ τῆς!.. Τὴν εἶχε πιά ἀποκάμει... Μά
γὼ ἔλπιζα... Ἐθαζα δλα μου τὰ δυνατά... ὦχ!
αὐτὸς ὁ βήχας!.. ἐπαναστατοῦσα... Ἔτσι περνοῦ-
σαν οἱ μέρες μιά-μιά... κ'οἱ μῆνες... καὶ τὰ χρό-
νια!... Ναί... τὴ φτώχεια τὴν ἐνίκησα... μὰ
ὕστερα — γιατί καὶ δουλειὰ βρήκα, καὶ νάποκατα-
σταθῶ μποροῦσα, — ὕστερα πιά εἶχα συνηθίσει...
μὲ εἶχε πάρει τὸ ρέμα... κι ὅταν θέλησα νὰ τὰ
παρატήσω... Ἀχ! εἴταν πιά...

Μὰ τί τὰ λέω τώρα;...

... Τί σὰς τὸ λέω ἐσᾶς;...

ΠΕΤΡΟΣ ΠΙΚΡΟΣ

ΝΕΑ ΒΙΒΛΙΑ

Ο ΤΥΦΛΟΣ ΜΟΥΣΙΚΟΣ τοῦ Β. Κορολέγκο (μετά-
φραση Γιάννη Κότσιου. — Ἐκδοσις Γενιάρη δραχ. 3.50).
Ἐνα βιβλίο πού ἀξίζει νὰ διαβαστεῖ, καὶ νὰ διαβστεῖ
πολύ. Εἶναι τὸ καλύτερο ἔργο τοῦ μεγάλου Ρώσου διηγημα-
τογράφου Κορολέγκο — καὶ τὸ σπουδαιότερο, ἔχει μπροστὰ ἕνα
σύντομο πρόλογο τοῦ δικοῦ μας Κώστα Παρορίτη γιὰ τὸ
ἔργο τοῦ Κορολέγκο, πού ἀξίζει νὰ τονε διαβάσουν δι' οἱ
νεοέλληνες κριτικοί, καὶ μάλιστα οἱ προχειρολόγοι τοῦ
Ἀθηναϊκοῦ Τύπου, γιὰ νὰ διδιακοῦνε πῶς γράφονται οἱ
κριτικές.

ΣΑΝ ΟΝΕΙΡΟ — ΣΑΝ ΠΑΡΑΜΥΘΙ. Ἐκείνης Ματιάτου.
Καὶ θέλει νὰ πεῖ ἡ δ/νις Ματιάτου, καὶ τὸ κατ' ἐξοχὴν τὸ
λέει πολὺ νόστιμα, πολὺ αἰσταντικά, δείχνοντας πῶς ἀργό-
τερα θὰ μπορέσει νὰ πεῖ κατ' ἐξοχὴν καλὺτερο καὶ νὰ δώσει ἔργο
ἀρτιώτερο. Καὶ ἡ γλώσσα τῆς ἀρκετὰ καλὴ, ζωντανή, δημο-
τικὴ τέλος πάντων. Μονάχα ἡ δημοτικιστικὴ τῆς ὀρθογρα-
φία ἀπελπιστικὴ, καὶ νὰ τὴν προσέξει στὰ κατοπινὰ τῆς
ἔργα.

Π. Περίτης: ΣΤΙΣ ΟΜΙΧΛΕΣ, διηγήματα — «Στὸ
διάβολο οἱ νόμοι», φωνάζει ὁ Ἀντρέας. Ὅχι ἔτσι. Νὰ μὴ
συγχέουμε τὸ σοσιαλισμὸ μὲ τὴν ἀναρχία. Κ' ἔπειτα γιατί
αὐτὴ ἡ τάση πρὸς τὸ νοσηρὸ καὶ τὸ ἀναρχικόν; Τὸ ἴδιον
παράτηρησα καὶ στὴ συλλογὴ τοῦ κ. Κατηφόρη. Ἀποτελεῖ
ψυχικὴ ἀνάγκη; Ἡ ἀπλή μίμηση ἀψυχων προτύπων; Ἡ
ψυχικὴ ἰσορροπία εἶναι ὁρὸς ἀπαραίτητος σέβαν τεχνίτη.
Πρὸ πάντων, ὅταν αὐτὸς ἔχη τὰ χαρίσματα τοῦ κ. Περίτη.
Τὰ διηγηματὰ του εἶναι κυρίως πινελιές, κόκκινες πινελιές
στέφραχτά, πού δείχνουν ἕνα ζωηρὸ κοινωνικὸ αἶσθημα,
λιγὰκι ἀκαθόριστο πρὸς τὸ παρόν, πού μὲ τὸν καιρὸ, μὲ τὴ
μελέτη θὰ βρῇ τὸ δρόμο του. Ὁ «Ἀφέντης» μοῦ φαίνεται
τὸ καλῆτερο τῆς μικροῦλας συλλογῆς.

— Μ' ἕνα πολύτιμο βιβλιαράκι ποῦβγαλε τελευταῖα ὁ
ἐκδότης κ. Ι. Σιδέρης μᾶς ἔβγαλε καὶ μᾶς ἀπὸ μιὰ με-
γάλη ἀνησυχία πού εἶχαμε ἴσασιν τώρα: μᾶς ἀποκάλεσε τὴ
Σκέπτεται ὁ κ. Δ. Ι. Καλογερόπουλος τῆς «Παναμοθή-
κης» Δ, χ. ὁ κ. Καλογερόπουλος μᾶς ἐξομολογεῖται πῶς
τρία «πράγματα δὲν ἠννόησε καὶ οὔτε τὰ ἠγάπησε: τοὺς μαλ-
λιαροὺς, τὴς Ἑλλ. ὑπερέττες καὶ τὸν Φοντενέλ». Κι ὅταν
ὁ κ. Καλ. σκέπτεται ἔτσι, ἡμεῖς δὲν μποροῦμε νὰ σκεφτοῦ-
με ἄλλιῶτα.

«Ο ΚΑΚΟΣ ΔΡΟΜΟΣ» Γρ. Ξενοπούλου μὲ 20 στίχοι
τοῦ Βώτη. Ἐκδοσις Κολλάρου. Δρ. 8 καὶ χρυσοδεμένο δρ.
18. Τὸ καλῆτερο βιβλίο τοῦ Ξενοπούλου κι ἄς εἶναι καὶ
τὸ μικρότερο. Ὅλα τὰ συγγραφικὰ του χαρίσματα τὰ συ-
κέντρώσας ὁ Ξεν. στὸν «Κακὸ δρόμο». Αὐτὸ εἶναι πιά φῶς
φανερό. Ὁ Ξεν. στὸν «Κακὸ δρόμο» μου ἀποτάσσεται τὸ
Σατανὰ ἐπιφυλλιδιογράφο καὶ μένει συγγραφέας ἀληθινός.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΑ

ΛΟΓΟΣ τοῦ Ἀπρίλη. Συνεργασία Φ. Φωτιάδη, Για-
λούρη, Μαρμέλη, Βάλσα κ. ἄ.

ΜΟΥΣΑ τοῦ Μάν. Ποιήματα τῶν κ. κ. Καβάφη, Σπα-
ταλά, Φιλίππου, Χρηστίδη, Α. Παλαμά, περὶ τῶν κ. κ. Πα-
λαμά, Παράσχου, Μιχαλοπούλου, μεταφράσματα τοῦ Λεμ-
πέγκ, Ἑρμον Μπάγκ, Νοβάλις, Ζὺλ Λαφόνγκ κ. ἄ.

Η ΦΟΥΝΤΑ καὶ ὁ ΑΡΑΜΠΑΣ. Πήραμε τὰ τελευταῖα
φύλλα τῶν περιοδικῶν τοῦ Μετώπου, ὅπου τὰ καλὰ παιδιὰ
τοῦ στρατοῦ, περνώντας τὴς ὥρες τῆς ἀνίας τους, γράφουν
κομμάτια ὀχι βέβαια μὲ ἀξίωσες τέχνης, μὰ μὲ πολλὴ δρο-
σιὰ κ' ἐξυπνάδα.

ΧΩΡΙΣ ΓΡΑΜΜΑΤΟΣΗΜΟ

Γράφετε σύντομα καὶ καθαρογραμμένα γράμματα.

Ὁ τόμος τοῦ Νουμά τοῦ 1912 πού εἶχε χαθεῖ
βρέθηκε στὸ Βιβλιοπωλεῖο Κουκλίρα, ὅπου εἶχε που-
ληθεῖ ἀπὸ ἕνα νεαρὸ ποιητὴ 15 δρ. Δώσαμε τὴν 15
δρ. καὶ τὸν πήραμε.

κ. Τ. Θε. Τὸ λάθος δικό μας. Ἡ συντρομὴ εἶναι κανο-
νισμένη ὅπως μᾶς γράφεις. — κ. Κ. Κρ. Πάνορμο. Ἡ
συντρομὴ εἶναι 30 δρ. τὴ χρονιά. Στεῖλ' τη μᾶς μὲ τραπέζ.
ἐπιταγή, μὲ χαρτονόμισμα, μὲ δτι μέσο σοῦ βολεῖ. — κ.
Νελ. Ρεν. Θὰ δημοσιευτοῦν. — κ. Μαρκ. Σουλ. Καλοῦ-
ταικα' μένα μικρὸ διόρθωμα στὸ στίχο, δημοσιεύονται. —
κ. Ἑλ. Σταμ. Καλὸ καὶ θὰ δημοσιευτεῖ. — κ. Ἑλμ. Καλὸ
τὸ πεζογράφουδα. Πολλὸ μᾶς ἀρέσκει καὶ τὰ σονέτα τῆς
ἀδερφῆς σου. — κ. Δ. Μ. Μ. Μᾶς ρωτᾷς, ἂν τὰ τρα-
γοῦδια σου ἔχουν κάτι. Καὶ βέβαια ἔχουν φεθ, αἰτιατικὴς
πληθυντικοῦ γίγαν τ α ς, ἦρω α ς, ῥήματα ζητᾷ ο ν, πιθυ-
μά ο ν, χασμωδίες ὅσες θέλεις, καὶ στίχους μὲ 10, 11, 12
13 καὶ 14 συλλαβὰς ἀνακατεμένους.